

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupen Mgr. Dianou Kajínkovou, advokátkou
se sídlem advokátní kanceláře U Střelnice 667/5, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. července 2018, č. j. KUKHK-20406/DS/2018/Kj,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 28. 5. 2018, č. j. sp. zn. SZ MMHK/066919/2018 OD2/JC MMHK/096204/2018, jímž zamítl písemné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Ve včasné podané žalobě žalobce vznesl několik námitek.
3. V první z nich namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Stěžejní námitkou žalobce v podaném odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí totiž byla ta, že se Magistrát města Hradec Králové vůbec nezabýval žalobcovými argumenty uplatněnými v jeho vyjádření ze dne 18. 5. 2018 (viz bod II. doplnění odvolání ze dne 8. 6. 2018). Touto námitkou se ale žalovaný vůbec nezabýval, místo toho se se věnoval pouze věcnému posouzení správnosti rozhodnutí o námitkách.
4. Žalovaný se dle žalobce v napadeném rozhodnutí též nedostatečně vypořádal s odvolací námitkou spočívající v tvrzení, že se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu dopustil mimo obec (resp. že z příslušného pokutového bloku není zřejmé, jaká byla v daném místě nejvyšší povolená rychlost). S touto námitkou se žalovaný vypořádal pouze tak, že uvedl, že se žalovaný dopustil přestupku v obci, ovšem bez relevantního vysvětlení, jak k tomuto závěru dospěl.
5. Druhá žalobní námitka směřovala do porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Prvoinstanční správní rozhodnutí o námitkách považoval za nepřezkoumatelné, protože jeho odůvodnění bylo sice obsáhlé, ale pouze obecné, šablonovité a žádným způsobem se nevypořádalo s námitkami žalobce uplatněnými v námitkovém řízení. Takovýto nedostatek odůvodnění rozhodnutí o námitkách však dle žalobce zcela nepochybně není pouze dílčím nedostatkem odůvodnění rozhodnutí, který by mohl být zhojen odvolacím správním orgánem. Takovéto „odůvodnění“ má pro účastníka dle jeho názoru stejný efekt, jakoby neexistovalo.
6. Žalovaný pak namísto toho, aby rozhodnutí o námitkách pro jeho nepřezkoumatelnost zrušil, v podstatě celé odůvodnění fakticky nahradil odůvodněním svým. To je ovšem dle mínění žalobce v rozporu se správním řádem, neboť tím je v důsledku porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení. Argumenty vyvracející jím uplatněné výhrady vůči pokutovým blokům totiž poprvé „uslyšel“ až od odvolacího orgánu a prakticky mu tak byla odebrána možnost proti nim brojit v rámci správního řízení.
7. Ve třetí (a poslední) žalobní námitce pak žalobce namítal nesprávné právní posouzení věci. Zdůraznil s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, že z oznámení o uložení pokuty dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu nemůže správní orgán vycházet, pokud se vyskytnou pochybnosti o jeho správnosti. Jediným možným důkazem o tom, jakého jednání se přestupce dopustil, může být pouze pokutový blok, kterým mu byla za přestupkové jednání uložena pokuta, neboť ze zákona musí obsahovat popis skutku, pro který bylo blokové řízení vedeno. Právě z pokutového bloku vychází oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které tak ze své podstaty nemůže obsahovat žádné údaje, které nebyly uvedeny již v poutovém bloku. Ke skutečnostem uvedeným v oznámení Policie České republiky o uložení pokuty, které v pokutovém bloku nemají oporu, tak dle žalobce není možné přihlížet.
8. V návaznosti na to žalobce poukázal na přestupek ze dne 4. 11. 2016, ohledně něhož po celou dobu řízení o námitkách tvrdil, že se jej sice dopustil, avšak nikoliv jako řidič, ale

jako spolujezdec. Jak řidič (§ 6 odst. 1 písm. a/ zákona o silničním provozu), tak přepravované osoby (§ 9 odst. 1 písm. a/ téhož zákona) mají povinnost být za jízdy připoutáni bezpečnostním pásem. Porušení obou těchto ustanovení je pak zahrnuto pod přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona.

9. Údaji uvedenými (a čitelnými) v pokutovém bloku C 1516760 ze série FC/2013 nelze tvrzení žalobce, že byl pouze přepravovanou osobou, vyvrátit, protože tyto údaje nejsou čitelné. Čitelný je pouze údaj o tom, že se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a že nebyl za jízdy připoután. Tyto údaje však dle žalobce neodpovídají na otázku, zda se žalobce daného přestupku dopustil jako řidič (a mají mu proto být připsány body v registru řidiče) nebo jako osoba přepravovaná (bez záznamu bodů). Za tohoto skutkového stavu věci tak měly správní orgány za použití zásady *in dubio pro reo* vycházet z toho, že žalobce se přestupku dopustil jako osoba přepravovaná a námitce vyhovět.
10. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom dle žalobce plyne, že žalovaný při svém rozhodování vycházel z oznámení o uložení pokuty, přestože se vyskytly pochybnosti o jeho správnosti. Jediným možným důkazem, jakého jednání se přestupce dopustil, je přitom pokutový blok.
11. Obdobná situace panuje dle žalobce i ohledně přestupku ze dne 5. 9. 2017. Z pokutového bloku B 0535111 není zřejmé, o kolik překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Žalobce nerozporuje, že se přestupku dopustil, ale jednalo se o přestupek, za který se nezaznamenávají body v registru řidičů. Přestupky dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu jsou totiž jak „bodované“, tak nikoliv. Uvedený pokutový blok shora popsané žalobcovo tvrzení nevyvrací, správní orgány tak opět měly v souladu se zásadou *in dubio pro reo* uznat jeho námitku důvodnou.
12. I v tomto případě dle jeho mínění vycházel žalovaný v napadeném rozhodnutí z podkladů, ze kterých vycházet neměl, a to konkrétně z protokolu o dopravním přestupku. Při sepisování pokutového bloku nebyl žalobce s tímto protokolem seznámen, neprojevil s ním souhlas a ani neměl možnost se proti němu řádným způsobem bránit. Tento důkaz tedy nemohl být v námitkovém řízení brán jako podklad pro záznam bodů v kartě řidiče.
13. Závěrem žalobce v reakci na odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůraznil, že pokutový blok vydává k tomu příslušný orgán v režimu správního řádu a odpovědnost za jeho zákonnost tak leží výlučně na správním orgánu, nikoliv na účastníku řízení. Tomu nelze přičítat k tíži, jak učinil žalovaný, že správní orgán vydal neúplné, nesrozumitelné či jinak nezákonné rozhodnutí. Naopak tato skutečnost má být účastníku řízení přičtena ku prospěchu, v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, resp. *in dubio mitius*.
14. Proto žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil jak napadené rozhodnutí, tak jemu předcházející správní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve provedl výčet podkladů pro záznam bodů, podle kterých žalobce dosáhl 12 bodů:

16. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **21. 3. 2018** - přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci o méně než 20 km/h. Oznámeno Policií ČR, DI Nymburk č.j.: KRPS- 91048/PŘ -2018-010806, příkazový blok AB/2017 B0734861 - **2 body**
17. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **5. 9. 2017** - přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. – překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci o méně než 20 km/h. Oznámeno Městskou policií Chlumec nad Cidlinou, č.j. MP 4226/17 25/2017-Van, blok na pokutu na místě zaplacenou č. bloku B 0535111 - **2 body**
18. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **4. 11. 2016** - přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – nepřipoutání bezpečnostním pásem. Oznámeno PČR Dálniční oddělení Pravy, č.j. KRPH-35316-4/ČJ-2018-050040 - **3 body** 7.2.2016 odečet po 12-ti měsících - 4 body
19. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **7. 8. 2014** - přestupek dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – ZŘMV 7.8.2014 – 18.04.2015, rozhodl Okresní soud v Hradci Králové č.j. 11To 229/2014-145 - **0 bodů**
20. **28. 9. 2013** Rozhodnutí o přestupku - přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – vydal Magistrát města Hradec Králové č.j. P/1378/2013/OS1/Hej - **7 bodů**
21. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne **2. 4. 2013** - přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – telefonování za jízdy. Oznámeno PČR Dálniční oddělení Pravy, č.j. KRPH- 32294/PŘ-2013-050040 - **2 body**.
22. Na základě výše uvedeného došlo u žalobce k dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů. Dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení v době zaslání oznámení se vztahovalo ke dni 21. 3. 2018.
23. Žalovaný dále uvedl, že si správní orgán I. stupně vyžádal příslušné pokutové bloky číslo bloku AB/2017 B0734861 ze dne 21. 3. 2018, číslo bloku B 0535111 ze dne 5. 9. 2017, série FC/2013 číslo bloku C1516760 ze dne 4. 11. 2016 a série FD/2013 číslo bloku D 0974966 ze dne 2. 4. 2013. Dle žalovaného se nejedná o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů.
24. K námitce žalobce, že nesouhlasí s přestupkem ze dne 4. 11. 2016, kdy tvrdí, že se přestupku dopustil jako spolujezdec, žalovaný uvedl, že v pokutovém bloku C 1516760 ze série FC/2013 je uvedeno, že totožnost řidiče byla ověřena jak dle občanského průkazu, tak i řidičského průkazu, takto je ověřována totožnost pouze u řidičů a dále v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 7. 11. 2016 je jednoznačně uvedeno v kolonce řidič motorového vozidla - Ano.
25. K námitce žalobce k pokutovému bloku B 0535111, že není žádným způsobem zřejmé, o kolik překročil nejvyšší dovolenou rychlost, uvedl žalovaný, že z pokutového bloku číslo bloku B 0535111 ze dne 5. 9. 2017 je zřejmé, že tohoto dne ve 13:17 hod v obci Lučice překročil nejvyšší dovolenou rychlost - jel rychlostí 69 km/hod po odečtu. Ve spisovém materiálu je založen protokol o dopravním přestupku včetně fotografie vozidla, ze

kterého je jednoznačně seznatelné jakou rychlostí, kdy a kde se vozidlo Škoda Octavia registrační značky x pohybovalo.

26. Dle názoru žalovaného uvedená specifikace přestupkového jednání splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na pokutovém bloku identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán.
27. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

28. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “s. ř. s.”). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili účastníci řízení souhlas postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
29. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42. *„Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60)“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2019, č. j. 7 Afs 158/2019-37). Byť v tomto případě se jednalo o jednání před Nejvyšším správním soudem, lze však konstatovat, že tato problematika se vztahuje i k rozhodování před soudem krajským. (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
30. V první žalobní námitce žalobce tvrdil, že jak prvoinstanční, tak napadené rozhodnutí žalovaného, jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Podle něj se ani jeden ze správních orgánů nezabýval jeho obranou uplatněnou ať už v námitkách nebo v odvolání. Její podstata spočívala v žalobcově tvrzení obsaženém ať už v jeho podání ze dne 18. 5. 2018 před vydáním prvoinstančního správního rozhodnutí, tak v doplnění odvolání proti rozhodnutí o námitkách ze dne 8. 6. 2018, že se přestupků ze dne 4. 11. 2016 a ze dne 5. 9. 2017 sice dopustil, v prvním případě tedy nebyl připoután, ovšem nikoliv jako řidič, ale jako spolujezdec, ve druhém případě pak není jasné, že nejvyšší povolenou rychlost překročil právě v obci a o kolik. V tomto směru tedy žalobce tvrdil v podstatě to samé, co nyní v žalobě.

31. Krajský soud konstatuje, že pokud jde o nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, pod tento termín spadají především nedostatky důvodů skutkových. Bude se typicky jednat o případy, kdy správní orgány opřely rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
32. To ale není případ přezkoumávaných rozhodnutí. Z obsahu odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán na žalobcovy námitky obsažené v jeho podání ze dne 18. 5. 2018 výslovně reagoval (viz druhá polovina str. 3 a první polovina str. 4 rozhodnutí). Námitky žalobce výslovně citoval a následně se věnoval oběma případům, popsal obsahy jednotlivých pokutových bloků, jakož i následně důvody, pro které dospěl k závěru, že bylo prokázáno spolehlivě spáchání přestupků a o jaké přestupky šlo.
33. Na základě odvolání žalobce, resp. jeho doplnění ze dne 8. 6. 2018, se pak v podstatě shodnými tvrzeními ohledně uvedených dvou přestupků zabýval i žalovaný (viz str. 7 – 8 napadeného rozhodnutí). Také on dle krajského soudu srozumitelně popsal, na základě jakých důkazů má za prokázané, že se žalobce těchto přestupků dopustil a že se jednalo o přestupky, za které mu musel být do registru řidiče zaznamenán příslušný počet bodů.
34. Krajský soud tedy konstatuje, že ani jedno z daných rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů neshledal. Z jejich obsahu lze dovodit, že správní orgány zjistily v úplnosti skutkový stav věci, je zřejmé k jakým důkazům přihlédly, jak je vyhodnotily a k jakým závěrům došly. Tedy že námitky a tvrzení žalobce vznesená v průběhu správního řízení důvodnými neshledaly. Z faktu, že nepřisvědčily argumentaci žalobce a že dospěly k závěrům, se kterými nesouhlasí, nelze dovozovat jejich nepřezkoumatelnost. Přezkumu zákonnosti a správnosti jejich závěrů (ať už skutkových či právních) tedy nic nebrání.
35. Krajský soud nemohl přisvědčit ani druhé žalobní námitce, že správní orgány porušily zásadu dvojinstančnosti. Krajský soud totiž nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že žalovaný svým rozhodnutím zcela nahradil odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Dle názoru soudu nejsou důvody, pro které správní orgány obou stupňů neshledaly žalobcovy námitky důvodnými, v žádném rozporu. Žalovaný pouze odůvodnění správního orgánu prvního stupně v tomto směru rozvedl a upřesnil. To ovšem nelze považovat za porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení. Naopak, judikatura správních soudů opakovaně zdůrazňuje, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je nutno nahlížet jako na jeden celek, v němž se obsahy odůvodnění obou rozhodnutí navzájem doplňují a skládají (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014 č. j. 6 As 161/2013-25).
36. Krajský soud tak konečně mohl přistoupit k projednání poslední ze žalobních námitek směřující k podstatě věci, tedy k přezkumu konkrétních pokutových bloků žalobce. Krajský soud podotýká, že stěžejní je pro dané řízení otázka přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, zvláště pak rozsah tohoto přezkumu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o

dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

37. V tomto směru lze taktéž poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Konkrétně v rozsudku ze dne 6. srpna 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následujícím způsobem: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“*
38. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).
39. Konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu dále zastává názor (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věť druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“*

40. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“
41. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
42. Nutno připomenout, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
43. Žalobce v nyní projednávané věci předně namítal a zdůrazňoval, že v podstatě jediným důkazem, ze kterého mohou správní orgány v daném správním řízení vycházet je pokutový blok. Rozporoval, pokud správní orgány přihlédly i k jiným důkazům, např. k obsahu oznámení policie, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (mající povahu úředního záznamu). V souvislosti s tím argumentoval zejména rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012 č. j. 5 As 93/2011-55. Žalobce ovšem právní závěry obsažené v uvedeném rozhodnutí interpretuje zcela chybně. Dle nich totiž uvedený úřední záznam nemůže být sám o sobě důkazem, na základě něhož by

správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se dotčená osoba přestupku dopustila. Ať už uvedený judikát, ale i následná konstantní judikatura správních soudů, tedy zdůraznily zásadní význam pokutového bloku, resp. jeho obsahu pro posouzení předmětné otázky. Rozhodně ale není vyloučeno, aby tento důkaz byl v tom kterém případě, pokud se to nabízí, doplněn důkazy dalšími, včetně např. zmíněného úředního záznamu, tedy oznámení policejních orgánů o přestupku.

44. Žalobce dále namítal, že jím označené přestupky (ze dne 4. 11. 2016 a ze dne 5. 9. 2017) nejsou jako konkrétní a individualizované jednání v pokutových blocích řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení.
45. Krajský soud v souvislosti s tím odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, jenž svým obsahem pokračuje ve výše uvedeném názorovém proudu Nejvyššího správního soudu, týkajícím se této otázky. S poukazem na svoji dřívější judikaturu například výslovně pod bodem [22] uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“
46. V dané věci posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem ve dvou případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 4. 11. 2016 a 5. 9. 2017.
47. Krajský soud ověřil, že na obou pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, jeho adresa místa pobytu, je uvedeno ověření totožnosti dle občanského průkazu nebo dle řidičského průkazu (k tomu v podrobnostech níže), na obou pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval) s tím, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení. Každý pokutový blok je opatřen otiskem razítka Policie České republiky (přestupek ze dne 4. 11. 2016) nebo Městské policie města Chlumec nad Cidlinou (přestupek ze dne 5. 9. 2017).
48. Krajský soud rovněž konstatuje, že ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu neplyne, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo nutné na pokutovém bloku vypisovat např. číslo popisné domu nebo jiné stavby v ulici (nebo v obci, pokud ta na ulice členěna není), u něhož (nebo poblíž něhož) mělo k přestupkovému jednání dojít; stejně jako není nutné vypisovat, kterým směrem přestupce jel či kilometrové místo komunikace. Uvedení takových doplňujících údajů v pokutovém bloku může být jistě za určitých okolností účelné, nelze je však mít za povinné. Takové požadavky považuje krajský soud za naprosto přepjaté a nedůvodné, zcela se míjející se smyslu blokového řízení, kterým je rychlé vyřízení přestupku na místě za situace, pokud přestupce spáchání přestupku uznává a s vyřízením věci formou blokového řízení souhlasí. Lze očekávat, že pokud by na pokutovém bloku byly ze strany policistů či strážníků uvedeny chybné nebo neurčité údaje ohledně místa spáchání přestupku (a to i např. v tom směru, že byl

spáchán na soukromém pozemku – viz shora), přestupce by takový pokutový blok neměl v rámci důvodně předpokládaného střežení si svých práv podepisovat. Pokud tak učiní, dává tím nepochybně najevo souhlas s jeho obsahem, tedy i s tím, že obsah pokutového bloku je pro něj srozumitelným.

49. Ve světle shora uvedeného krajský soud přistoupil k posouzení náležitostí jednotlivých pokutových bloků, které byly žalobcem zpochybňovány.
50. **Pokud jde o přestupkové jednání ze 4. 11. 2016**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (16:10 hod) a místo (včetně označení obce, ulice a směru jízdy), je uvedena registrační značka vozidla. Krajský soud se ztotožňuje se žalovaným v tom, že čitelnost pokutového bloku, protože se jedná o kopii, je snížena. Nesouhlasí ale v tom, že natolik, že by nebylo možno přečíst tu část pokutového bloku, v níž je přestupek popsán, byť k tomu soud musel použít lupu.
51. Za jejího použití dospěl rozhodující senát k jednoznačnému závěru, že v pokutovém bloku je přestupek popsán jako „*Porušení §6/1a z. č. Nebyl připoután*“. V kolonce Pokuta uložená za přestupek je pak uvedeno, že se jedná o přestupek dle „§ 125c/1k“ zákona č. 361/2001 Sb.
52. Z obsahu pokutového bloku tedy nade vši pochybnost plyne, že žalobce uvedeným přestupkovým jednáním porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy nebyl připoután jako řidič motorového vozidla, nikoliv jako spolujezdec. Dle citovaného ustanovení totiž řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.
53. Tím je zcela jednoznačně vyvráceno žalobcovo tvrzení, že sice nebyl za jízdy připoután, ale coby spolujezdec. Uvedený závěr je pak plně v souladu s dalšími podpůrnými důkazy, ke kterým přihledly i správní orgány. Tedy že z obsahu pokutového bloku plyne, že totožnost řidiče byla zjišťována jak z občanského průkazu, tak ale rovněž z jeho řidičského průkazu, což svědčí o tom, že vozidlo řídil, jinak by totožnost z řidičského průkazu policejním orgánem ověřována nebyla. Rovněž z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 7. 11. 2016 vyhotoveného orgány Policie České republiky je uvedeno, že žalobce se dopustil uvedeného přestupku jako řidič, výslovně je pak rovněž zmíněno, že žalobce porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
54. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní tvrzení ohledně daného přestupkového jednání bylo shledáno nedůvodným.
55. **Pokud jde o přestupkové jednání ze dne 5. 9. 2017**, krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na pokutovém bloku je vyplněna doba spáchání přestupku (13:17 hod) a místo (Lučice). Přestupek je popsán jako: „*překr. nej. rychlosti 69 km/hod*“.
56. V kolonce Pokuta uložená za přestupek je pak uvedeno, že se jedná o přestupek dle „§ 125c/1f4“ zákona č. 361/2001 Sb.
57. Vzhledem k celkovému obsahu bloku lze dle krajského soudu dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 5. 9. 2017 v 13:17 hod při jízdě v obci Lučice, tedy v úseku, kde platila dovolená rychlost 50 km/h, tuto povinnost porušil. To pak vyplývá zejména z výše uvedeného vymezení přestupku – překročení rychlosti, výše naměřené rychlosti (69 km/h) a v návaznosti na to správně doplněné kvalifikace přestupkového jednání odkazem na ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, které

uvádí, že: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h“. V souhrnu je tak zcela zřetelné, čeho se měl žalobce dopustit a přestupkové jednání je kvalifikováno takovým způsobem, že nemůže dojít k jeho záměně s jiným skutkem. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího strážníka, stejně jako podpis žalobce. Krajský soud doplňuje, že pro úplnost by bylo vhodnější doplnit do pokutového bloku i hmotněprávní povinnost, jež měla být porušena, tedy vymezit, že se jednalo o porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, nicméně jeho absence v tomto případě a za takto vymezených informací v pokutovém bloku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Vzhledem k výše uvedeným judikатурním závěrům týkajícím se nároků na vyplňování pokutových bloků pak i tento pokutový blok ob stojí.

58. Navíc, pravdivost uvedených zjištění vyplývajících z obsahu pokutového bloku podporuje i obsah Protokolu o dopravním přestupku včetně fotografie měřeného vozidla. Z tohoto důkazu plyne, že měřené vozidlo se nacházelo v obci Chlumec nad Cidlinou, konkrétně v jeho části Lučice, že na tom místě byl stanoven rychlostní limit 50 km/h, že vozidlu byla naměřena rychlost 72/ km/h, což po odečtení povolené odchylky znamená, že jeho rychlostí 69 km/h. Žalobce se tedy nepochybně dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, přičemž nejvyšší povolenou rychlost překročil o 19 km/h. Body do registru řidičů mu tedy za toto přestupkové jednání byla zapsány v souladu se zákonem o silničním provozu.
59. Ani žalobní tvrzení ohledně daného přestupkového jednání tedy nebylo shledáno důvodným.
60. Krajský soud proto uzavírá, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových blocích) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
61. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

62. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 7. dubna 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu